

Sygn. akt I C 68/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lutego 2024 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Tomasz Choczaj

Protokolant: Justyna Łużyńska

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2024 roku w Sieradzu

na rozprawie

sprawy z powództwa R. W.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą
w W.

o zadośćuczynienie i odszkodowanie

1. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda R. W. kwotę:

a) 105 000,00 zł (sto pięć tysięcy złotych) tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 4 lipca 2022 roku do dnia zapłaty,

b) 4 556,76 zł (cztery tysiące pięćset pięćdziesiąt sześć złotych 76/100) tytułem odszkodowania, w tym kwotę:

- 3 559,14 zł (trzy tysiące pięćset pięćdziesiąt dziewięć złotych 14/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 8 marca 2023 roku do dnia zapłaty,

- 997,62 zł (dziewięćset dziewięćdziesiąt siedem złotych 62/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 3 stycznia 2024 roku do dnia zapłaty,

c) 2 736,00 zł (dwa tysiące siedemset trzydzieści sześć złotych) tytułem zwrotu części kosztów procesu wraz z ustawowymi odsetkami

za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty;

2. oddala powództwo w pozostałej części;

3. nie obciąża powoda R. W. brakującymi kosztami sądowymi;

4. nakazuje pobrać od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Sieradzu kwotę 7 470,12 zł (siedem tysięcy czterysta siedemdziesiąt złotych 12/100) tytułem części brakujących kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

R. W. wniósł o zasądzenie od Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na jego rzecz kwoty 105 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 4 lipca 2022 r. do dnia zapłaty; kwoty 15 775,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia następnego po dniu doręczenia odpisu pozwu do dnia zapłaty tytułem odszkodowania, w tym kwoty 127,80 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia i kwoty 15 648,00 zł tytułem skapitalizowanej renty za koszty opieki osób trzecich. Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu.

Pismem procesowym z 29 listopada 2023 r. powód rozszerzył powództwo i wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz dodatkowo kwoty 3 371,21 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia następnego po dniu doręczenia pisma modyfikującego powództwo do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za dalsze koszty zakupu środków farmakologicznych, opatrunkowych i pielęgnacyjnych.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, również w rozszerzonym zakresie.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W dniu 31 marca 2022 r. w miejscowości B., kierujący samochodem marki M. (...), o nr rejestracyjnym (...), J. W., będąc w stanie nietrzeźwości i nie posiadając uprawnień do kierowania pojazdem, jadąc z miejscowości L. w kierunku miejscowości B. z nieustalonych przyczyn stracił panowanie nad pojazdem i uderzył przednią lewą stroną samochodu w przydrożne drzewo, w wyniku czego poniósł śmierć na miejscu zdarzenia. Pasażerem tego pojazdu był m.in. powód, który doznał obrażeń ciała, **(dowód: zeznania powoda - k. 449 verte - 450 i nagranie rozprawy z 29 lutego 2024 r. - płyta - koperta - k. 457, minuta od 00:11:38 do 00:34:45 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami - k. 359 - 360 i nagraniem rozprawy z 6 kwietnia 2023 r. - płyta - koperta - k. 457, minuta od 00:03:22 do 00:28:39; notatka informacyjna o zdarzeniu - k. 13) .**

Sprawca wypadku był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w pozwanej spółce, **(bezsporne)**.

Powód przed wypadkiem spożywał alkohol z J. W.. Wsiadł do samochodu świadomy, że kierujący jest w stanie nietrzeźwości oraz nie posiada uprawnień do kierowania pojazdami. Sam również był pod wpływem alkoholu, nie miał zapiętych pasów bezpieczeństwa, **(dowód: zeznania powoda - k. 449 verte - 450 i nagranie rozprawy z 29 lutego 2024 r. - płyta - koperta - k. 457, minuta od 00:11:38 do 00:34:45 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami - k. 359 - 360 i nagraniem rozprawy z 6 kwietnia 2023 r. - płyta - koperta - k. 457, minuta od 00:03:22 do 00:28:39) .**

Powód był zakleszczony w samochodzie osobowym, po jego wydobyciu przez straż pożarną na miejscu zdarzenia rozpoznano u niego odmę opłucnową, którą odbarczono. W stanie bardzo ciężkim trafił do szpitala w Ł.. Był nieprzytomny, bez kontaktu słowno-logicznego. We wstępnej diagnostyce stwierdzono: odmę opłucnową prawostronną z płynem w prawej jamie opłucnowej, zmiany postłuczeniowe płuca prawego, złamanie łopatek, mostka, krwisty płyn prp w jamie brzusznej, podejrzenie pęknięcia wątroby, złamanie trzonu kręgu C4 i C5. Powód był konsultowany przez neurochirurga i chirurga szczękowo-twarzowego - bez wskazań do operacji. Był konsultowany również torakochirurgicznie - założono mu drenaż prawej jamy opłucnowej. Wymagał natychmiastowego zabiegu laparotomii z powodu pęknięcia wątroby. W trakcie zabiegu zaopatrzone krwawienie z miąższu lewego płata wątroby. Zastosowano płukanie i drenaż jamy otrzewnej. Po zabiegu powód został planowo niewybudzony, przekazany do

oddziału intensywnej terapii, na którym przebywał 36 dni. Powód miał liczne otarcia skóry twarzy, kończyn dolnych i przedramion, wszystkie zabezpieczono opatrunkami. Drenaż prawej jamy opłucnowej i ranę po laparotomii zaopatrzono jałowym opatrunkiem, w drenach był ślad treści surowiczo krwistej. Kręgosłup szyjny został zabezpieczony kołnierzem. Z uwagi na niewydolny oddech, powód został zaintubowany przez usta, wentylacja odbywała się za pomocą respiratora transportowego. Zastosowano u niego leczenie przeciwobrzękowe, profilaktykę antybiotykową szerokowidmową. Cewnik centralny i tętnica obwodowa zostały założone w warunkach bloku operacyjnego. Po ustabilizowaniu jego stanu, wykonano neurochirurgiczny zabieg stabilizacji złamania kręgosłupa szyjnego. Ze względu na przedłużającą się respiratoteraپیę wykonano zabieg tracheostomii. W dalszym przebiegu leczenia doszło do zapalenia płuc i odcewnikowego zakażenia dróg moczowych. Założono powodowi cewnik nadłonowy do pęcherza moczowego. W dniu 6 maja 2022 r. powód został przekazany do kliniki rehabilitacji M. w celu dalszego leczenia, **(dowód: zeznania powoda - k. 449 verte - 450 i nagranie rozprawy z 29 lutego 2024 r. - płyta - koperta - k. 457, minuta od 00:11:38**

do 00:34:45 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami - k. 359 - 360 i nagraniem rozprawy z 6 kwietnia 2023 r. - płyta - koperta - k. 457, minuta od 00:03:22

do 00:28:39; zeznania świadka I. W. - k. 360 verte - 361

i nagranie rozprawy z 6 kwietnia 2023 r. - płyta - koperta - k. 457, minuta

od 00:29:43 do 00:49:58; karta informacyjna - k. 304 - 312; dokumentacja medyczna - k. 19 - 21, k. 29 - 303 i k. 313 - 318) .

W wyżej wymienionej placówce rehabilitacyjnej powód spędził 1,5 miesiąca. Wdrożono u niego indywidualny program rehabilitacji i leczenie objawowe. Terapia nie przyniosła większej poprawy stanu zdrowia, uzyskano bierną pionizację, **(dowód: zeznania powoda - k. 449 verte - 450 i nagranie rozprawy z 29 lutego 2024 r. - płyta - koperta - k. 457, minuta od 00:11:38**

do 00:34:45 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami - k. 359 - 360 i nagraniem rozprawy z 6 kwietnia 2023 r. - płyta - koperta - k. 457, minuta od 00:03:22

do 00:28:39; zeznania świadka I. W. - k. 360 verte - 361

i nagranie rozprawy z 6 kwietnia 2023 r. - płyta - koperta - k. 457, minuta

od 00:29:43 do 00:49:58; karta informacyjna - k. 22 - 24) .

Przed wypadkiem powód pracował przy budowie hal z konstrukcji stalowych. Był zatrudniony w oparciu o umowę o pracę na czas określony

do kwietnia 2022 r., zarabiał najniższą krajową. Mieszkał z rodzicami, nie był

w związku, nie posiadał nikogo na swoim utrzymaniu. Nie ukończył szkoły średniej. Nie chorował, nie leczył się. Interesował się mechaniką, która stanowiła jego hobby. Był bardzo aktywny, uprawiał sport - biegał. Lubił wędkować,

(dowód: zeznania powoda - k. 449 verte - 450 i nagranie rozprawy z 29 lutego 2024 r. - płyta - koperta - k. 457, minuta od 00:11:38 do 00:34:45

w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami - k. 359 - 360 i nagraniem rozprawy

z 6 kwietnia 2023 r. - płyta - koperta - k. 457, minuta od 00:03:22 do 00:28:39) .

Na skutek przedmiotowego wypadku życie powoda uległo zmianie.

Ma on porażenie czterokończynowe, z trudem wstaje o balkoniku. Przyjmuje leki na rozluźnienie mięśni i witaminy, sporadycznie środki przeciwbólowe. Jego leczenie polega głównie na rehabilitacji. Po powrocie do domu z placówki rehabilitacyjnej M., rehabilitację powoda kontynuowali jego rodzice

i bracia. Mama pomagała mu w codziennych czynnościach, m.in. ubierała, karmiła, kąpała, zmieniała pieluchy. Powód porusza się na wózku inwalidzkim, który zakupił z własnych środków. Jego ręce nie były sprawne, nie mógł nic utrzymać. Był załamany psychicznie, **(dowód: zeznania powoda - k. 449 verte**

- 450 i nagranie rozprawy z 29 lutego 2024 r. - płyta - koperta - k. 457, minuta od 00:11:38 do 00:34:45 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami - k. 359 - 360

i nagraniem rozprawy z 6 kwietnia 2023 r. - płyta - koperta - k. 457, minuta

od 00:03:22 do 00:28:39; zeznania świadka I. W. - k. 360 verte - 361 i nagranie rozprawy z 6 kwietnia 2023 r. - płyta - koperta - k. 457, minuta od 00:29:43 do 00:49:58) .

Orzeczeniem z 14 czerwca 2022 r. powód został zaliczony do znacznego stopnia niepełnosprawności. Zostało ono wydane do 30 czerwca 2024 r., **(dowód: orzeczenie - k. 319 - 319 verte) .**

Od 19 września do 24 października 2022 r. powód przebywał na rehabilitacji w Miejskim Centrum Medycznym im. (...) w Ł.. Był tam pionizowany, stawał przy pomocy innych osób. Siedział czynnie, pomagał przy przesiadaniu się na wózek inwalidzki. W tej placówce powód przeszedł C.-19. Wypisał się na własną prośbę, był w stanie ogólnym dobrym, wydolny krążeniowo i oddechowo. Oddano go pod opiekę rodziny, **(dowód: zeznania powoda - k. 449 verte - 450 i nagranie rozprawy z 29 lutego 2024 r. - płyta - koperta - k. 457, minuta od 00:11:38 do 00:34:45 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami - k. 359 - 360 i nagraniem rozprawy z 6 kwietnia 2023 r. - płyta - koperta - k. 457, minuta od 00:03:22 do 00:28:39; zeznania świadka I. W. - k. 360 verte - 361 i nagranie rozprawy z 6 kwietnia 2023 r. - płyta - koperta - k. 457, minuta od 00:29:43 do 00:49:58;; karta informacyjna - k. 25 - 26) .**

Powód nie jest samodzielny, nie może sam opuścić domu, problemem jest korzystanie ze schodów. Ze względu na poprawę stanu kończyn górnych, może samodzielnie poruszać się wózkiem inwalidzkim. Ma problemy z równowagą. Nie ma chwytu w lewej ręce, w prawej jest on ograniczony. Ręce może podnieść jedynie do pewnej wysokości. Odczuwa bóle głowy na zmianę pogody. Posiłki zjada sam, ma problem ze zjedzeniem zupy. Jest w stanie zmienić pozycję z leżącej na siedzącą, przenieść się z łóżka na wózek. Powód nie zostaje w domu bez opieki. Kilka razy dziennie występuje u niego spastyka mięśni - drgania i wykrzywianie kończyn. Jest cewnikowany, bezpośrednio do pęcherza przez powłoki brzuszne. Cewnik się zapycha i dlatego jest zmieniany raz w miesiącu w szpitalu, do którego dowożony jest transportem medycznym. Mama wciąż pomaga mu w kąpeli, powód samodzielnie jest w stanie umyć jedynie twarz. Zmienia mu także opatrunki, pomaga przy obsłudze stomii. Zrezygnowała z pracy na rzecz opieki nad nim. Powód wykorzystał limit rehabilitacji na NFZ, a zgodnie z zaleceniem lekarza prowadzącego ma ją odbywać dwa razy w miesiącu. Musi pokryć jej koszty, na które go nie stać. Czeka w kolejce na rehabilitację na NFZ. Ćwiczy na siedząco na rowerku. Nie wymaga zabiegów operacyjnych. Lewa noga jest w lepszym stanie niż prawa, która jest bezwładna. Jego stan psychiczny uległ poprawie. Nie próbuje się doksztalcić, ani aktywizować zawodowo, **(dowód: zeznania powoda - k. 449 verte - 450 i nagranie rozprawy z 29 lutego 2024 r.**

- płyta - koperta - k. 457, minuta od 00:11:38 do 00:34:45 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami - k. 359 - 360 i nagraniem rozprawy z 6 kwietnia 2023 r. - płyta - koperta - k. 457, minuta od 00:03:22 do 00:28:39; zeznania świadka I. W. - k. 360 verte - 361 i nagranie rozprawy z 6 kwietnia 2023 r. - płyta - koperta - k. 457, minuta od 00:29:43 do 00:49:58; karta informacyjna - k. 422 - 425) .

Powód przez rok po wypadku otrzymywał świadczenie z ZUS w wysokości około 2 000,00 zł miesięcznie, obecnie otrzymuje jedynie zasiłek socjalny w wysokości 215,00 zł miesięcznie. Wydaje około 1 000,00 zł miesięcznie na leczenie. Nie jest samodzielny w czynnościach fizjologicznych. Potrzebuje dwóch paczek pieluch miesięcznie, w jednej jest 30 szt., a powód zużywa 3 pieluchy dziennie. Koszt jednej paczki to około 90,00 zł. W ciągu miesiąca zużywa 5-10 worków do stomii, w paczce jest 10 szt., jej koszt to 10,00 zł. Używa plastry, koszt jednego to 4,00 zł, potrzebuje około 10 szt. miesięcznie. Przyjmuje leki na kręgosłup, ich koszt to około 139,00 zł miesięcznie. W związku z wypadkiem 7 grudnia 2022 r. wydał 127,80 zł na peluchomajtki i 3 325,41 zł na wózek, leki, środki opatrunkowe itp., **(dowód: zeznania powoda - k. 449 verte - 450 i nagranie rozprawy z 29 lutego 2024 r. - płyta - koperta - k. 457, minuta od 00:11:38 do 00:34:45 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami - k. 359 - 360 i nagraniem rozprawy z 6 kwietnia 2023 r. - płyta - koperta - k. 457, minuta**

od 00:03:22 do 00:28:39; zeznania świadka I. W. - k. 360 verte - 361 i nagranie rozprawy z 6 kwietnia 2023 r. - płyta - koperta - k. 457, minuta od 00:29:43 do 00:49:58; paragon - k. 322; faktury VAT - k. 404 - 415 i k. 416 - 421) .

Na skutek przedmiotowego wypadku powód doznał wielonarządowego urazu, w tym m.in. złamania kręgow szyjnych, niedowładu czterokończynowego. Jego funkcja ruchu została znacznie obniżona, a w okresie powypadkowym całkowicie wyeliminowana. Przez wiele miesięcy powód mógł jedynie przebywać na łóżku lub poruszać się na wózku inwalidzkim, przy pomocy innych osób. Niedowład kończyn zarówno górnych jak i dolnych powoli ustępuje od listopada 2022 r. Jednak nie w takim stopniu, by mógł samodzielnie się przemieszczać. Niedowład czterokończynowy jest najbardziej uciążliwym następstwem przedmiotowego wypadku, który nadal trwa. Złamania jakich doznał uległy wygojeniu. Okres rekonwalescencji będzie trwał jeszcze przez wiele miesięcy, głównie przez dysfunkcje układu nerwowego. Następstwa obrażeń odcinka szyjnego doprowadziły do powstania u powoda do trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 15 %. Przywrócenie pełnego zakresu ruchomości tego odcinka kręgosłupa jest praktycznie niemożliwe. Nie stwierdzono patologii będącej następstwem złamania łopatki czy mostka. Powód wymagał i nadal wymaga opieki osób trzecich przez 6 godzin dziennie. Rokowanie do odzyskania przez powoda całkowitej sprawności jest wątpliwe. Złamanie kręgow szyjnych, łopatek i mostka uległy wygojeniu. Zmniejszanie się niedowładu sprawia, że rokowania są pomyślne, **(dowód: opinia biegłego Z. P. - k. 367 - 368 verte) .**

Doznane obrażenia, w ciągu pierwszych czterech tygodni, skutkowały bezpośrednim zagrożeniem życia powoda, następnie bezwładem czterokończynowym, a obecnie utrwaloną teraporezą, tj. niedowładem czterokończynowym znacznego stopnia, zaburzeniami czucia i znacznym upośledzeniem zwieraczy cewki moczowej i odbytu. Następstwa tych urazów nadal trwają i choć nastąpiła poprawa, należy przyjąć, że będą one trwały przez resztę życia powoda. Wymaga on stałej pielęgnacji, rehabilitacji ruchowej i neurologicznej, a także psychoterapii. Konieczne jest zaopatrzenie w pampersy i utrzymanie drożnej przetoki nadłonowej lub cewnikowanie pęcherza moczowego. Obrażenia odcinka szyjnego rdzenia kręgowego doprowadziły do powstania u powoda trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 100 %. **(dowód: opinia biegłego K. B. - k. 390 - 394) .**

Pismem z 1 czerwca 2022 r. powód zgłosił pozwanemu szkodę i wniósł o zapłatę 250 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia. Pozwany odmówił wypłaty pismem z 22 czerwca 2022 r. Pismem z 1 sierpnia 2022 r. powód złożył reklamację i ponownie wezwał pozwanego do zapłaty na jego rzecz kwoty 250 000,00 zł, **(dowód: zgłoszenie szkody - k. 14 - 15; pismo pozwanego - k. 17 - 17 verte; reklamacja - k. 18 - 18 verte) .**

Powyższy stan faktyczny jest właściwie bezsporny, gdyż został oparty na niekwestionowanym przez strony nieosobowym materiale dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy. Stan faktyczny Sąd ustalił również w oparciu o zeznania powoda i świadka I. W., którym w całości dał wiarę.

Skutki wypadku, procentowy uszczerbek na zdrowiu, trwałość tych skutków oraz możliwość ich ustąpienia, a także wpływ zdarzenia na funkcjonowanie powoda w innych sferach życia, zostały ustalone na podstawie opinii biegłych lekarzy z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii oraz neurochirurgii. Opinie te Sąd uznał za wiarygodne, albowiem są jasne, wewnętrznie niesprzeczne oraz naukowo i logicznie uzasadnione, a także w pełni z sobą korelują i wzajemnie się uzupełniają. Treść tych opinii oparta została na badaniu powoda i na analizie dokumentacji medycznej, przy czym sporządzono je z uwzględnieniem zasad fachowej wiedzy i doświadczenia. Ponadto biegli szczegółowo opisali stan zdrowia powoda, zarówno ten po zdarzeniu, jak i obecny, bazowali przy tym na szerokiej dokumentacji medycznej. Rozważając procentowy uszczerbek na zdrowiu oraz charakter obrażeń powoda uwzględnili również swoje wieloletnie doświadczenie w zakresie opiniowania. Nie dostrzeżono przy tym żadnych czynników osłabiających zaufanie do wiedzy biegłych i ich

bezstronności, ani żadnych ważnych powodów, które zmuszałyby do dopuszczenia dowodu z opinii innych specjalistów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powód wystąpił z żądaniem zapłaty na swoją rzecz zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wynikłą na skutek zdarzenia z 31 marca 2022 r. oraz odszkodowania za koszty leczenia i opiekę osób trzecich.

W niniejszej sprawie w sposób nie budzący wątpliwości ustalono, iż sprawca wypadku, w którym ucierpiał powód, w dniu zdarzenia korzystał z obowiązkowego ubezpieczenia OC w pozwanej spółce i kwestia ta nie wymaga dalszego wyjaśnienia.

W tym miejscu należy jednak dodać, że podstawą odpowiedzialności pozwanego jest art. 822 § 1 i § 4 k.c., który stanowi, że przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony, przy czym uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu (art. 35 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych - tekst jedn., Dz. U. z 2023 roku, poz. 2500).

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynikało także, że powód na skutek wypadku doznał obrażeń ciała, co uprawniało go do żądania od pozwanego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w myśl art. 445 § 1 k.c.

Przepis art. 445 § 1 k.c. stanowi, że sąd może przyznać poszkodowanemu w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Chodzi tu o krzywdę (szkodę niemajątkową) ujmowaną jako cierpienie fizyczne, a więc ból i inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, to jest ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi (patrz wyrok Sądu Najwyższego z 4 lipca 1969 r., I PR 178/69, OSNCP 1970, Nr 4, poz. 71). Zadośćuczynienie ma na celu złagodzenie tych cierpień. Obejmuje ono wszystkie cierpienia - te już doznane i te mogące powstać w przyszłości. Powinno ono być zatem przyznaną jednorazową rekompensatą za całą krzywdę.

Przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia obowiązuje zasada miarkowania wyrażająca się w nakazie uwzględnienia wszystkich okoliczności i skutków doznanych krzywd z odniesieniem do warunków określających poziom życia ludzi w pełni sprawnych i aktywnych, panujących w środowisku, w jakim żyje powód (patrz uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z 4 lipca 2000 r., sygn. akt I CKN 837/00, LEX nr 56891).

Ustalenie wysokości zadośćuczynienia przewidzianego w art. 445 § 1 k.c. wymaga uwzględnienia wieku poszkodowanego, stopnia cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywności i czasu trwania, nieodwracalności następstw uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia (kalectwa, oszpeceń), rodzaju wykonywanej pracy, szans na przyszłość, poczucia nieprzydatności społecznej, bezradności życiowej oraz innych podobnych czynników (patrz wyrok Sądu Najwyższego z 9 listopada 2007 r., V CSK 245/07, OSNC - ZD/2008/4/95).

Sąd Najwyższy w ostatnich latach wielokrotnie podkreślał w swoich orzeczeniach, że ze względu na kompensacyjny charakter zadośćuczynienia jego wysokość musi przedstawiać odczuwalną wartość ekonomiczną adekwatną

do warunków gospodarki rynkowej. Zwracał uwagę, że nie można akceptować stosowania taryfikatora i ustalania wysokości zadośćuczynienia według procentów trwałego uszczerbku na zdrowiu, że zdrowie ludzkie jest dobrem o szczególnie wysokiej wartości, w związku z czym zadośćuczynienie z tytułu uszczerbku na zdrowiu powinno być odpowiednio duże, że nietrafne jest posługiwanie się przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia jedynie określonymi jednostkami przeliczeniowymi w postaci najniższego czy średniego wynagrodzenia pracowniczego.

O wysokości należnego zadośćuczynienia stanowi przede wszystkim rozmiar (zakres) doznanej przez pokrzywdzonego krzywdy, a niewymierny charakter tej krzywdy sprawia, że ocena w tej mierze winna być dokonana na podstawie całokształtu okoliczności sprawy.

Przesłanką żądania zadośćuczynienia za krzywdę jest również istnienie adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy naruszeniem dobra osobistego (zdrowia) a szkodą niemajątkową. Spełnienie tej przesłanki nie budzi wątpliwości w niniejszej sprawie, gdyż istnienie tego związku nie było kwestionowane przez stronę pozwaną, a związek przyczynowo skutkowy pomiędzy wypadkiem a obrażeniami jakich doznał powód, bezsprzecznie wynika też z jego zeznań i z opinii biegłych oraz dokumentacji medycznej.

Ustalając zakres krzywdy powoda, Sąd uwzględnił zatem m.in. rozmiar doznanych przez niego cierpień fizycznych i psychicznych, wysokość trwałego uszczerbku na zdrowiu (ponad 100 %, w tym: 15 % - uszkodzenie kręgosłupa w odcinku szyjnym, 100 % - uszkodzenie rdzenia kręgowego z niedowładem dużego stopnia czterech kończyn), jego młody wiek (23 lata) i skutki, które spowodowały obrażenia doznane w wypadku we wszystkich płaszczyznach jego życia. Przede wszystkim Sąd miał na uwadze fakt, że w wyniku zdarzenia doszło u powoda, który rozpoczął dopiero życie zawodowe i wchodził w dorosłość, do obrażeń ciała, które nie tylko sprawiały ból i cierpienie, ale i właściwie uniemożliwiły jego codzienne funkcjonowanie bez pomocy osób trzecich. Obrażenia spowodowały konieczność leczenia, a skutki przedmiotowego wypadku powód będzie odczuwał przez resztę życia. Powód nie wróci do sprawności sprzed zdarzenia 31 marca 2022 r. Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że cierpienia fizyczne i psychiczne powoda nie były małe i trwają nadal.

Z tych wszystkich względów Sąd doszedł do wniosku, iż kwota zadośćuczynienia winna wynieść 350 000,00 zł. W tym miejscu wskazać, że powód przyczynił się do powstałej szkody. W chwili wypadku znajdował się w stanie nietrzeźwości, przed zdarzeniem spożywał alkohol z kierującym pojazdem sprawcą wypadku. Wsiadł do samochodu świadomy, iż znajduje się on w stanie nietrzeźwości oraz że nie posiadał on uprawnień do kierowania pojazdami. Ponadto powód nie zapiął pasów bezpieczeństwa. Z tych względów Sąd uznał, że powód przyczynił się do zaistniałego wypadku w 70 % i dlatego zasądził na jego rzecz kwotę 105 000,00 zł (350 000,00 zł minus 70 % tej kwoty), o czym orzekł, jak w pkt 1 a wyroku, na podstawie art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 k.c.

Zadośćuczynienie w powyższej kwocie stanowi ekonomicznie odczuwalną wartość, ale jednocześnie utrzymane jest w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa. Kompensuje doznaną przez powoda krzywdę, nie jest przy tym rażąco wygórowane i nie prowadzi do nieuzasadnionego przysporzenia w jego majątku.

Kwotę zadośćuczynienia zasądzono na rzecz powoda z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 476 k.c. i art. 817 k.c. i art. 14 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jedn., Dz. U. z 2023 roku, poz. 2500), zgodnie z żądaniem pozwu, gdyż już 22 czerwca 2022 r. pozwany odmówił wypłaty zadośćuczynienia w wysokości 250 000,00 zł, zatem w tym dniu roszczenie o zapłatę tej kwoty stało się wymagalne.

Przechodząc do omawiania zasadności dalszego roszczenia powoda, należy przytoczyć treść art. 444 § 1 k.c., z którego wynika, że w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki

z tej przyczyny koszty. Naprawienie szkody obejmuje więc w szczególności zwrot wszelkich wydatków poniesionych przez poszkodowanego zarówno w związku z samym leczeniem i rehabilitacją (lekarstwa, konsultacje medyczne), jak i koszty opieki niezbędnej w czasie procesu leczenia oraz inne dodatkowe koszty związane z doznanym uszczerbkiem (koszty przejazdów, wyżywienia, utracony dochód itp.). Koszty objęte kompensacją muszą być uzasadnione ze względu na rodzaj i rozmiary poniesionego uszczerbku, a także muszą pozostawać w adekwatnym związku przyczynowym.

W zakresie odszkodowania powód dochodził kwoty 15 648,00 zł tytułem zwrotu kosztów opieki osób trzecich oraz kwoty 3 499,01 zł tytułem kosztów leczenia (zakupu leków, opatrunków itp.). Wymiar opieki osób trzecich został ustalony w oparciu o opinię biegłego Z. P., z uwzględnieniem treści art. 322 k.p.c., a koszty leczenia w oparciu o zeznania powoda i świadka I. W., jak również przedłożone w sprawie faktury VAT.

Zgodnie z treścią art. 322 k.p.c., który wprowadza złagodzenie obowiązujących reguł dowodzenia, w sytuacji, w której ściśle udowodnienie wysokości żądania jest niemożliwe lub nader utrudnione, sąd może w wyroku zasądzić odpowiednią sumę według swej oceny, opierając się na całokształcie ustalonych okoliczności sprawy. Nie chodzi przy tym tylko o niemożność rozumianą w sensie obiektywnym, lecz także o niemożliwość ścisłego ustalenia szkody na podstawie materiału dowodowego przedstawionego przez stronę powodową do oceny przez sąd. W takim wypadku sąd, nie mając obowiązku przeprowadzenia uzupełniających dowodów z urzędu, powinien podjąć próbę ustalenia wysokości roszczenia na podstawie oceny „opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy” (patrz uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z 26 stycznia 2006 r., II CSK 108/05, OSP 2007/3/29 oraz uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z 21 listopada 2008 r., V CSK 207/08, Lex nr 484684). Oczywiście jest, że wynik takiej oceny może okazać się niekorzystny dla powoda, ale ryzyko to usprawiedliwione jest jego procesową biernością (patrz uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2008 r., V CSK 388/207, LexPolonica nr 2141963).

Powód żądał odszkodowania z tego tytułu opieki osób trzecich w okresie jego rekonwalescencji, za okres od jego wyjścia ze szpitala, tj. od 16 czerwca 2022 r. do 19 września 2022 r. (95 dni), a następnie od 24 października 2022 r. do 30 stycznia 2023 r. (68 dni). Zdaniem biegłego z zakresu rehabilitacji Z. P. powód wymagał i wymaga pomocy osób trzecich

w czynnościach higienicznych i codziennych w wymiarze średnio 6 godzin dziennie. Sąd podziela tę opinię oraz twierdzenie powoda odnośnie stawki

za godzinę, która według niego wynosiła 12,00 zł. Zatem od 16 czerwca 2022 r. do 19 września 2022 r. koszt opieki wyniósł 6 912,00 zł (95 dni x 6 h x 12,00 zł), a od 24 października 2022 r. do 30 stycznia 2023 r. wyniósł 4 896,00 zł (68 dni

x 6 h x 12,00 zł), tj. łącznie 11 736,00 zł. Uwzględniając stopień przyczynienia się powoda do przedmiotowego wypadku, koszty te wyniosły 3 520,80 zł.

Mając na uwadze zeznania powoda, dowody w postaci faktur, a także biorąc pod uwagę opinię biegłych, Sąd uznał, że powód poniósł koszty zakupu leków i innych medykamentów oraz inne koszty związane z jego funkcjonowaniem po wypadku w łącznej kwocie 3 453,21 zł, gdyż koszty wskazane

na fakturach VAT z k. 416 w wysokości 25,30 zł oraz z k. 417 w wysokości 20,50 zł, nie mają związku z leczeniem obrażeń ciała doznanych w wypadku. Uwzględniając stopień przyczynienia się powoda do przedmiotowego wypadku, koszty te wyniosły 1 035,96 zł.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł, jak w pkt 1 b wyroku i zasądził na rzecz powoda łącznie kwotę 4 556,76 zł, na podstawie art. 444 § 1 k.c., a w pozostałej części powództwo oddalił, o czym orzekł, jak w pkt 2 wyroku.

Kwotę tę zasądzono na rzecz powoda z ustawowymi odsetkami

za opóźnienie na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 476 k.c., i art. 817 k.c. i art. 14 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jedn., Dz. U. z 2023 roku, poz. 2500.). Odsetki od kwoty 3 559,14 zł Sąd zasądził od 8 marca 2023 r. W związku z tym, że pozwana spółka złożyła odpowiedź na pozew 7 marca 2023 r., w której wniosła o oddalenie powództwa, to należy stwierdzić, że w tym dniu roszczenie w zakresie powyższego odszkodowania stało się wymagalne, a od 8 marca 2023 r. pozwana spółka pozostawała w zwłoce. Natomiast od kwoty 997,62 zł Sąd zasądził odsetki od 3 stycznia 2024 r. Pozwana spółka złożyła odpowiedź na pismo rozszerzające powództwo 2 stycznia 2024 r., w której wniosła o oddalenie powództwa, to należy stwierdzić, że w tym dniu roszczenie w zakresie powyższego odszkodowania stało się wymagalne, a od 3 stycznia 2024 r. pozwana spółka pozostawała w zwłoce. Dlatego w pozostałej części Sąd powództwo o odsetki od wyżej wymienionej kwoty oddalił, o czym orzekł, jak w pkt 2 wyroku.

O kosztach procesu należnych powodowi Sąd orzekł, jak w pkt 1 c wyroku, na podstawie art. 100 k.p.c.

Powód poniósł koszty procesu w wysokości 3 600,00 zł, które zostały ustalone na podstawie § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn., Dz. U. z 2023 r., poz. 1935).

Pozwana spółka poniosła koszty zastępstwa prawnego w kwocie 3 600,00 zł, które zostały ustalone na podstawie § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn., Dz. U. z 2023 r., poz. 1935).

W związku z tym, że powód wygrał sprawę w 88 %, to należy uznać, iż wygrał koszty procesu w wysokości 3 168,00 (88 % z 3 600,00 zł), natomiast pozwana spółka wygrała sprawę w 12 %, co oznacza, że wygrała koszty procesu w wysokości 432,00 zł (12 % z 3 600 zł). Zatem Sąd zasądził od pozwanej spółki na rzecz powoda kwotę 2 736,00 zł (3 168,00 zł minus 432,00 zł),

Z uwagi na trudną sytuację życiową powoda, Sąd postanowił nie obciążać go brakującymi kosztami sądowymi, o czym orzekł, jak w pkt 3 wyroku, na podstawie art. 102 k.p.c.

O części brakujących kosztów sądowych, które ogólnie wynoszą 8 488,78 zł (brakująca opłata stosunkowa w wysokości 6 039,00 zł, brakujące koszty opinii biegłych w łącznej wysokości 2 449,78 zł), a które stosownie do treści art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn., Dz. U. z 2023 r., poz. 1144 ze zm.) w zw. z art. 100 k.p.c. obciążają pozwaną spółkę w 88 %, Sąd orzekł, jak w pkt 4 wyroku (88 % z kwoty 8 488,78 zł, czyli 7 470,12 zł).